

ספר דרך מצוותיך - מצות האמנת אלקות, אות ח

והנה באמת שהוא בעצמותו אינו מתפעל ממעשיהם כלל, וכנ"ל בפירוש "אם צדקת" ו"רבו פשעיך" כו', אבל **לגבי ההארה אלהית שהוא מאיר ממנו** אחר הצמצום כנ"ל, הנה אעפ"י שהיא אלהית, לגודל הצמצום העצום שההארה הזאת אינה מערך האור והזיו הבלתי בעל גבול, לא מיני'ה ולא מקצת'ה, ונקרא "רשימו" כמש"ל פ"ו - **והארה זו היא בחינת י' ספירות: חכמה בינה דעת חסד גבורה תפארת [נצח הוד יסוד מלכות]** - יתכן שע"פ הדעת המצומצם (ר"ל לגבי מהותו ועצמותו ב"ה נקרא מצומצם) ההוא, יהיה התפעלות ממש ממעשה הצדיקים והרשעים - על זה בשמחה ועל זה בכעס.

כי בבחי' דעת זה שממנו נמשך ההתפעלות הם תופסים איזה מקום עד שכדאי הם שתנוח עליהם הקפידא והכעס או השמחה כפי מעשיהם.

כי בחי' חב"ד (חכמה בינה דעת) ובחינת מדות חג"ת (חסד גבורה תפארת) אלו הם בהארה אלהית שכבר נתצמצם ונתעלם ממנה מהותו ועצמותו ית' הבלתי בעל גבול באמת, ומסיבת הצמצום הזה נראים הנבראים לאיזו יש **ודבר - אעפ"י שקמיה הם כלא חשיבי'ה - כי זהו קמי' דוקא כמו שהוא בידיעתו שלפני הצמצום (אומרנו שם ידיעה לשכך האוזן כי אינו בגדר מדע); משא"כ בבחי' הארה זו שלאחר הצמצום - יתכן ההתפעלות לשמחה או לכעס לחסדים וגבורות** **כו'.**

כי הנבראים תופסים איזה מקום מחמת הצמצום, שזה ענינו להעלים האור והחיות מא"ס ב"ה להיות מהות המתהווה ניכר ליש ודבר כמ"ש בלק"א שם (פ"ד) ע"פ שמש ומגן ה' אלקים (תלים פ"ד י"ב).

אלא ששם מדבר בצמצום שמאצי' לבי"ע להוות נבראים בע"ג. וכמו כן צמצום הראשון להיות חלל שיתהוו י"ס ג"כ מעין זה, שצמצום זה המעלים עד שיוכל להיות חל בחי' התפעלות מאתערותא דלתתא על דרך הנ"ל.